

endnu Noget tilbage at ønske. Naar Bogholderiet nøagtig slutter sig til Finantsloven, vil Statsregnskabet vinde i Simpeltid og Sandhed, medens det Regnskab, der skal tilpasses efter Finantsloven, uden tilfulde at kunne støtte sig paa Bogholderiet, ikke ret opfylder sin Bestemmelse. Som et Exempel paa mindre heldig Bogførsel skal Udvalget fremhæve Maaden, hvorpaa Theatrets Hovedbog, hvormed Udvalget har fundet sær Anledning til at gøre sig bekendt, er bleven ført. I den ere de enkelte Naars Regnskaber ikke holdte for sig. Man har affluttet Regnskabet paa hver Conto kvartalsviis, uden at Opgjørelse for Naaret fremtræder paa de enkelte Conti, og disse løbe, opgjorte paa den nævnte Maade, fra 1ste April 1854 indtil 30te Juni 1859. Finantslovens Conti ere ei heller strængt søndrede. Under en Conto „tilfældige Udgifter“ er samlet forskjelligartede Udgifter, hvoraf nogle formeentlig burde have været anførte under andre Conti, idet der findes Udgifter til Theaterbygningens Bedligeholdelse, Gratificationer m. v. (s. Ex. Hovedbog, S. 234—35). Correspondencen, der findes i Antegning 23 til Theaterregnskabet, tyder heller ikke paa et klart Begreb om en sand og rigtig Regnskabsførelse. Udvalget haaber, at det vil være tilstrækkeligt at henlede Opmærksomheden herpaa, for at lignende Feil for Fremtiden kunne undgaaes.

I Forbindelse med hvad nys er anført staaer, at de forskjellige Conti paa Finantsloven ikke altid strængt ere holdte ude fra hinanden. Som Exempler herpaa skal henvises til flere Antegninger til Indenrigsministeriet, saaledes Antegn. 11, hvorefter Sandflugts-Regnskabet er affluttet amtsviis i Stedet for districtsviis; i Antegning 13 oplyses, at Udgifter, bevilgede i et Niemeb, ere udgivne i et andet; ved Besvarelsen af Antegning 23 oplyses, at det har været umuligt strængt at holde de forskjellige Underconti ud fra hinanden; det Samme fremgaaer af Antegning 35 og dens Besvarelse, hvorefter de enkelte Conti ei heller ere holdte ude fra hinanden; under overordentlige Udgifter: Arbejder ved Gudenaars Seilbargjørelse, ere — see Besvarelsen til Antegn. 2 — de tvende Conti — Supplerings- og Reparationsarbejder — ikke søndrede i Regnskabet. Det maa erkjendes, at det ofte er saare vanskeligt at gennemføre en saa stræng Afskillelse i Underconti, som Finantsloven har gjort, men dertil bør der ved selve Finantsloven tages tilbørligt Hensyn, saa at der i den indeholdes den fornødne Bemyndigelse til at gøre det, der her er skeet i Bogholderiet og Regnskab, uden at Finantsloven indeholder Hjemmel i saa Henseende.

Medens Udvalget skal fremhæve, hvorledes det fra Cultusministeriets Side er anerkendt, at det, der af et bevilget Beløb ikke udgives i Finantsaaret, skal indbetales i Statskassen, og ikke uden ny Hjemmel kan udgives (Cultusministeriets Besvarelse af Antegning 3), er denne Regel ikke i alle Tilfælde fulgt; men efter den nævnte Udtalelse fra Ministeriets Side tør det håabes, at den efterhaanden vil trænge igjennem.

Med Hensyn til Revisionens Indstillinger, der blive at lægge til Grund som Afstemningspunkter, hvortil Udvalgets Forslag stille sig som Endringer, skal Udvalget henlede Opmærksomheden paa, at Forslagenes Betegning med „billiges“, „passerer“ osv. ikke i alle Tilfælde er consequent. „Billiges“ skulde anvendes, hvor der er Tale om en Meerudgift paa calculatøriske eller lignende Udgifter, medens „passerer“ skulde anvendes paa de egentlige Overskriftelser af bevilgede Beløb. Denne Afskillelse er ikke nøagtig gjennemført. Ligeledes er der en forskjellig Indstillingsmaade fulgt, hvor et Spørgsmaal henvises til en følgende Statsrevision. Udvalget har ikke troet det nødvendigt at gøre Forslag til Endringer i saa Henseende, men har dog troet, at burde henlede Statsrevisorernes Opmærksomhed herpaa; det vilde nærmest være Revisionens Formands Hverv at paasee, at Gensartethed i Behandlingen gennemføres.